

Kristiansund Kirke Kunst Kulturfestival er åpnet:

Hefstig og rytmisk om død og lidelse

Stortingsrepresentant Pål Farstad fikk æren av å åpne årets utgave av Kristiansund Kirke Kunst Kulturfestival.

ELIF ODDE
elif.odde@tk.no 992 87 173

TORE DYRNES
tore.dyrnes@tk.no 907 66 838

Det skjedde i Kirkelandet kirke søndag, med cirka 130 tilhørere som var kommet for å få med seg urframføringen av Per Arne Glorvigens verk «Stabat Mater» og et gjenghev med Chichester Psalms. Farstad karakteriserte KKKK-festivalen som en to ukers lang vitamininnsprøytning.

– Gratulerer med dagen og gratulerer med 15 år. KKKK-festivalen har gjort oss bortskjemte når det gjelder musikalske høydepunkt og strålende musikere, sa Farstad, som spesielt roset det at festivalen er til stede på mange scener og steder.

– KKKK-festivalen har festet seg på et høyt kunstnerisk nivå. Uten den seriøsiteten og kvaliteten som festivalen representerer, ville det ikke vært mulig å sikre en statlig bevilgning. Jeg kan ikke forskuttere hva som skjer i høst i forbindelse med budsjettet, men har man sagt A, må man etter min mening også si B, sa Farstad.

Grenseløse sorg

Bandoneon-virtuos Per Arne Glorvigen har på bestilling fra KKKK laget et verk om foreldre som har mistet sine barn under terror og tortur.

Det handler om den grenseløse sorgen, fortvilelsen og håpløsheten, men også om de gode minnene, tilbakeblikk som kan bidra til å gjøre tilværelsen enklere.

Kirkekunstfestivalen i Kristi-

ansund har for vane å bestille ny musikk. Jo visst har det handlet det om klassikere og tradisjon under disse 15 årene, men festivalsjef Peder Rensvik er også i høyeste grad opptatt av nyskaping.

Årets nyskaping må så absolutt sies å være blant de vellykkede. Det er skrevet mye musikk basert på «Stabat Mater»-teksten, om den sorgende mor ved korset som må overvære sønnens smerte og død.

Dessverre er teksten fortsatt aktuell.

Gammel idé

I Glorvigens hode begynte tankene å rulle allerede i 2004, etter massakren av skolebarn i Beslan. Utøya- og Syria-tragediene har bare gitt ham ytterligere motivasjon.

Et sammensatt orkester på om lag 20 strykere, Kristiansund Kammerkor som er nesten dobbelt så stort og de tre solistene Per Arne Glorvigen, Ingeborg Dalheim (sopran) og Eirik Rauda (perkusjon) har et krevende verk å bryne seg på. Tonespråket er variert, med både barokk, tango og reggae. I perioder får vi vakre linjer som vi er vant med fra andre «Stabat Mater», men så kommer også dissonanser så det holder.

Verket er spennende! Og forståelig. Ingeborg Dalheim får fram sorgen og fortvilelsen, selv om hun må bruke all sin kunnskap og konsentrasjon for å holde toner og takt. Ved et par anledninger tror jeg det var så vidt båten bar.

Solide solistprestasjoner var det også av Rauda og Glorvigen. Tendens er til soli-konkurranse å la «Picnic med døden» var et frisk virkemiddel. Rauda kan du for øvrig møte igjen både på Smøla mandag og i Kristiansund tirsdag.

Det fungerte også godt når solister, kor og orkester utfordret hverandre. Alex Robson ledet stødig orkesteret.

Helt på grensen

Glorvigens «Stabat Mater» er helt på grensen av hva Kristiansund Kammerkor kan make. I helga hadde de leid inn et

STABAT MATER: Per Arne Glorvigen, komponist og solist.

par tenorer fra Det Norske Solistkor, og det kom godt med. Dette er uvant musikk for kor, både rytmisk og tonalt.

Men de klare seg godt! I hvert fall i Molde, som denne omtalen er basert på. Dissonansene er kanskje ikke tydelige nok, og noen rytmekonstellasjoner blir for tøffe. Men jevnt over er de på hugget. Balansen er fin og klangen jevnt over god. Tale, hvisking og ekko fungerer godt.

Verkets høydepunkt var sats nummer seks, «Fac ut ardeat cor meum». Når Monica Ødegård skriker ut, er fortvilelsen på det mest intense og vi kan ikke unngå å bli revet med. Også den musikalske oppbyggingen rundt utbruddet var intens.

Ønskereprise

Konserten ble avrundet med Leonhard Bernstems «Chichester Psalms», en ønskereprise fra fjorårets festival og en passende kontrast til åpningen. Mens det var latin i «Stabat Mater», var det nå hebraisk det gikk på. Tekstanalyser skal vi holde oss unna, men kammerkoret så ut til å trives også med denne musikken.

Orkesteret hadde vokst til drøyt 30, blant annet med fire slagverkere og to harper. Massivt og virkningsfullt!

Guttesopranen Aksel Johannes Skramstad Rykkvin var nesten alene verdig inngangspengene.

VELLYKKET: Årets nyskaping, «Stabat Mater», må så absolutt sies å være blant de vellykkede verk KKKK-festivalen har presentert. Verket er spennende og forståelig, mener vår anmelder Elif Odde. **FOTO: TRYGVE STRAND JOAKIMSEN**